

tigere Anliggender, der foreligge til Behandling i Strafferetsplejen end i den borgerlige Retspleje, og selv om man i den borgerlige Retspleje vil frafalde al Ed, er det ikke sikkert, at man vil gøre det i Strafferetsplejen, og i alt Fald er det sikkert, at Udvalgets Flertal, som ikke vilde frafalde dette Krav i den borgerlige Retspleje, end mindre vil gøre det under Strafferetsplejen, men maa fastholde vore Forslag, som ligesom tidligere gaa ud paa, at Ed skal kunne kræves saavel af Parterne som af Retten i samme Tilfælde, hvor det nu kan ske, og hvor det ikke er udelukket ifølge § 279 i den borgerlige Retspleje eller her ifølge § 776. Paa den anden Side ere vi lige saa vel her som under den borgerlige Retspleje afgjort imod Ministerens Standpunkt, der ogsaa her er dette, at Ed'en skal aflægges *forud*. Men siden jeg igen er kommen ind paa dette Spørgsmaal om Ed'en, vil jeg gøre en Bemærkning, foranlediget ved den Meningsforskel, der viste sig i Forgaars med Hensyn til, hvad der ligger i Bestemmelsen, saaledes som den findes i § 279 under den borgerlige Retspleje og her i § 776, som De for øvrigt ville finde det fornødne Stykke aftrykt af i Ændringsforslaget Nr. 126. Det, som der viste sig Meningsforskel om, var jo, hvorvidt denne Bestemmelse hjemler den, der hører til et Trossamfund, der har en Edsformular, Ret til at blive fri for at aflægge Ed, naar han siger: Ja, skønt jeg hører til dette Trossamfund, tør jeg ikke aflægge Ed'en — det være sig nu, fordi han mener, at Ed'en er for højtidelig en Handling til, at han kan forsvare at aflægge den i en saadan Sag, eller det er, fordi han, skøndt han hører til dette Trossamfund, slet ikke tror paa, hvad dette Trossamfund lærer, heller ikke paa de Punkter, hvor det maa siges at være en Forudsætning for Edens Betydning. Det var det, der var Uenighed om, idet jeg hævdede den Opfattelse, at enhver havde denne Ret, medens man fra anden Side, f. Eks. det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), hævdede det modsatte. Jeg skal saaledes foranlediget henlede Opmærksomheden paa Motiverne til Lovforslaget, saaledes som de findes i Kommissionens Betænkning, som vi fik omdelt i Fjor. Der hedder det nemlig, Sp. 387 i Motiverne til Strafferetsplejen: „Naar der i § 110“ — det var Paragraffens Nummer den Gang, det er den samme, som nu hedder 776 — „er givet Adgang til at lade en saadan højtidelig Erklæring træde i Eds Sted ogsaa med Hensyn til Personer, der erklære

overhovedet ikke at have nogen religiøs Tro, uanset at vedkommende muligvis i det ydre henhører til et eller andet Trossamfund, er dette foruden af ovenanførte Grund tillige sket for at undgaa det forargelige i, at et Vidne tages i Ed, efter at det maaske først har erklæret, at en Ed er ganske uden Betydning for det, men at det ikke har noget imod at aflægge en saadan, hvis det ønskes“. Med andre Ord, jeg havde ganske Ret, naar jeg over for et af det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) fremdraget Eksempel sagde, at man ikke i Fremtiden vilde kunne møde dette forargelige, at en Person, som udvortes set hører til Folkekirken, kommer frem og siger: Jeg tror hverken paa Gud eller Fanden, og at man saa alligevel tager hans Ed. Det er det, som vil blive undgaaet ved Paragraffen, saaledes som den forelaa allerede fra Kommissionens Side og staar i Regeringens Forslag, og da saa meget mere ved den lille Ændring, som vi have indført i den her i Ændringsforslaget under Nr. 126. Der stod i den oprindelige Paragraf ligesom ogsaa i den Paragraf, vi drøftede forleden, § 279, „sin religiøse Tro“. Her have vi ændret Ordet „Tro“ til „Opfattelse“. Derved klargøres det yderligere, at jeg har Ret, og det ærede Medlem for Ringsted Uret i sin Opfattelse af denne Paragraf. — Hermed har jeg tillige omtalt de øvrige Ændringsforslag vedrørende det samme Punkt, Ed'en — altsaa Nr. 124, 130, 131 og 132 for Udvalgsflertallets Vedkommende og Nr. 125, 127, 128, 133, 134, 135, 137 og 138 for Udvalgsmindretallets Vedkommende.

Ændringsforslag Nr. 129 er kun Redaktion. Ændringsforslag Nr. 130 maa ses i Forbindelse med Underændringsforslaget af Ordførerne uden for Betænkningen til samme Paragraf. Idet jeg anbefaler dette Ændringsforslag til Vedtagelse med den nævnte Underændring, skal jeg i øvrigt tilføje, at det ogsaa vedrører Edsspørgsmaalet, som jeg altsaa i øvrigt er færdigt med. — Ændringsforslag Nr. 136 vedrører det Spørgsmaal, som vi allerede en Gang have drøftet og afstemt, hvorvidt vi i denne Lov skulle bruge Betegnelsen Mil eller Kilometer. Det er jo vedtaget, at vi skulle bruge Kilometer, og jeg forudsætter derfor ogsaa, at det høje Ting vil stemme for Nr. 136, som for øvrigt vil forudsætte tilsvarende Ændringer i nogle andre Paragraffer, nemlig §§ 769, 798 og 814, thi om end der kan være Forskel paa, hvorledes man skal være stillet med Hensyn til Ed i borgerlig Retspleje og i Strafferetspleje,